

* * *

kiedy tak spoglądasz bez wyrazu
milczę
beztrosko wypowiadasz słowa
tęsknoty
pełne kosze zbieram
niewinna
tulisz w dłoniach uschnięty
kwiat
bezbarwny długi wieczór
zatacza kręgi bezdusznej niepewności

* * *

po tęczy wspomnień wędruję
zanurzam się w inną rzeczywistość
krople czasu omijam starannie
inne światy dotykam aksamitem
W środku głębokiej nocy
cicho kołyszą się westchnienia

* * *

kiedyś
ciebie odnajdę
wiem, że istniejesz
może będzie
to w ulewnym deszczu
podczas spaceru
albo W kinie
jeszcze się nie znamy
przeznaczenia klucz
otworzy nam
wrota nieskończoności
i poszybujemy razem
błyskawicą
W przyszłość nieznajoma

* * *

biodra rozkołysane
w tańcu buchającej
żarem wielkiej miłości
splecione w rozkoszy ciała
tworzą niespotykany monolit
w szeleście cichych tchnień
odkrywasz odległe tajemnice
nie odchodź wraz z księżycem
zostań

* * *

tego wieczora
myśli moje
obejmowały ciebie
serce moje
próbowało bić w rytm twego
oczy moje
wypatrywały w nieskończoności
usta moje
pieściły eter
dłonie moje
szukały bezskutecznie
marzenia moje
tańczyły z twymi marzeniami
pamięć moja
zatrzymała ciebie

* * *

z innych wymiarów nasze odbicia
rozpalają ognisko namiętności
w pajęczej halce odziane twoje ciało
przeźroczyste refleksy mącą umysł
płomienie trzaskają iskrami
nie zamykaj oczu
w kielichu zatracenia trwajmy

* * *

jesienne liście wolno opadają
na puste ozłocone parkowe alejki
wiatr cicho szepce ciepłe słowa
tylko kasztany nieruchomo trwają
we wiotkich dłoniach gałęzi
ziemia poraniona kolcami postępu
płacze nitkami chylących się wierzb
pamięci pył miota się niespokojnie
powracają obrazy - kontury dni, których
nie zapomnisz już nigdy...

Walentynki 2006

© 2006 Marcin Kłęk

* * *

słowa twoje
jak motyle
przylatują z łąki
najpiękniejszych kwiatów
słodkie jak miód
z głębokich borów tajemnych
pełne treści złote zgłoski
słońca witającego
każdy nowy dzień

* * *

satynowy motyw na płótnie
wiatru delikatna bryza
pomosty naszego milczenia
na zawsze połączyły lzy
miraże pastelowych cieni
oślepiła tęcza pocałunków
kruche gałązki deszczu wirują
dopala się ulotna pajęczyna
w babim lecie utkana mgiełka
każde słowo ostrzem sensu
zabija pozostałe załączki nadziei

* * *

w namiętnych rysach
twojego ciała
wilgotny wiatr
delikatnie dmie
a moje ogniste oczy
wypatrują małego miejsca
dla siebie
w oczekiwaniu
na kolejną szansę

* * *

biegnę do ciebie
po gzymsie spojrzeń
w winoroślach
twojego delikatnego
ciała zaplatany
kwitną rozkładając
kruche płatki rozkoszy
rozlewam radość
po niebiańskim ogrodzie